

- 10 κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζεται πληρωμένος κ(αὶ) σοντισφάδος ἕως ἓνα ἄσπρο
κ(αὶ) ἐκδύνεται κ(αὶ) ἀποκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ κάθε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύνει το εἰς
στὸν ἄνωθεν ἀγοραστή, πουρκίσει-χαρίσει κ(αὶ) ὡς βούλεται ποιήσει, ὡσὰν καλὴ ντου ἀγορὰ ὕ-
ποσχόμενος νὰ τὸν διαφεδεύῃ εἰς κάθε ἐνάντιον ποὺ ἤθελεν τύχει εἰς αὐτὸ μὴν ἢ-
μπορώντας πλέον ἢ ὁ κύρ Πέρος ἢ γυνή ντου ἢ κληρονόμοι ντου νὰ τὸν ἐνοχλήσουν κ-
- 15 αὐτὰ τὴν πρώτη πούλησιν κ(αὶ) ἐτούτη ποὺ ἔγινε μὲ ἀποκοπὴ κ(αὶ) ἢ αὐτὸς πειράζει πλέον
τὸν ἀγοραστή ἢ κ(αὶ) κληρονόμοι ντου, νὰ πληρώνη τῆς κατὰ καιροῦ ἀφεδίας γρόσια
τέσσερα κ(αὶ) πάλιν ἢ παρὸν κ(αὶ) ἢ πρώτη γραφὴ νὰ μένουν σταθερές, βέβαιες κ(αὶ) ἀνέκοπ-
τες. Κ(αὶ) εἰς στερέωσιν κ(αὶ) βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς—
- 20 – Ἡανικόλας βάβουλ(ας) μαρτιρῶ ὡς ἀνοθεν –
– βασιλὶς γρατζία μαρτιρά κ(αὶ) μὴν ἔχοντας γράματα ἐγγραψα ἐγὼ Ἡανικόλας βάβουλ(ας) δια λόγου ντου
Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγγραψα κ(αὶ) μάρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

76 (φ. 47r [5-])

Σύμβαση καλλιέργειας
(παντίκι)

1750, Ἀπριλίου 7

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Κωσταντῇ Τζιώτῃ καὶ Μανόλῃ Βρετοῦ ὁ παπα-Μανόλης Ἀρώνης ἔχοντας ἀπὸ γονικὸ τῆς γυναίκας του τῆς πρεσβυτέρας ἓνα χωραφάκι στοὺς Σκήπους στὸν Ἅγιο Ἀρτέμιο (λεγόμενον Τζιγγούρα) τὸ δίνουν μισιάρικο στὴν Κυριακὴ, θυγατέρα Νικολάου Μαράκη, καὶ συμβία τοῦ Πέτρου τοῦ Νικηφόρου. Τὸ παντίκι ὀρίζεται σὲ 1 γρόσι καὶ ἡ ἀνηλογία σὲ 3 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1750 – Ἀπριλίῳ – 7–
= Ἐχοντας ὁ π(α)πα-κύρ Ἐμμανουὴλ Ἀρώνης ἀπὸ γονικὸν τ(ῆ)ς κερά πρεσβυτέρας στου ἓνα χωρα-

- φάκι στὸ ποδέσιον Σκήπους στὸν Ἅγιον Ἀρτέμιον λεγόμενο Τζιγγούρα, τὸ
ὁποῖον δέλουν ἀφέντης
ὁ π(α)πᾱς κ(αὶ) πρεσβυτέρα ντου κ(αὶ) δώνου ντο μισιάρικο παντοτινὸ
τοῦ κὺρ Πέτρου τοῦ Νικηφό—
5 ρου τ(ῆ)ς συμβίας ὀνόματι Κυριακή, θυγάτηρ Νικολάου Μαράκη, ἵνα τὸ
δουλεύση κ(αὶ) νὰ τὸ κα—
λλιεργήσῃ, νὰ τὸ τραφοκοπήσῃ νὰ ἀρέσῃ κάθε καλοῦ γεωργοῦ, νὰ τὸ τρα-
φοκοπήσῃ, ἐπειδὴ
κ(αὶ) εὐρέδην παντάλικο, ὡς φαίνεται, νὰ τὸ φράξῃ καλά, νὰ τὸ ἀπαντή-
σῃ, νὰ εἶναι πάντα ἀ—
παντημένο κ(αὶ) καλὰ δουλεμένο νὰ τὸ κάμῃ ἵνα ἀρέσῃ κάθε καλοῦ γε-
ωργοῦ, νὰ τὸ σπέρνῃ χει—
μονικὸ κ(αὶ) καλοκαιρνό· κ(αὶ) ὅ,τι νιτράδα ἐξαποστείλει ἀφέντης ὁ Θε-
ός, νὰ μοιράζον ἴσια στὴ
10 μέσῃ ντως τόσον τ(ῆ)ς γῆς σὰν κ(αὶ) δέδρῳ ποὺ εἶναι μέσα στὸ αὐτὸ
πρᾶγμα· κ(αὶ) ἡ δεκατία στὴ μ—
έσῃ ντως, ὄντας μακτοῦ κ(αὶ) ὄντας βοεβόδας. Τοὺς σπόρους νὰ τοὺς βά-
νουν οἱ κοπιασταὶ ὅλους
κ(αὶ) δεριστάδες· κ(αὶ) νὰ ἔναι κρατημένοι οἱ κοπιασταὶ νὰ ἀβιζάρουν
τοὺς νοικοκυροὺς νὰ πηγαίνου
νὰ θωροῦ σὲ κάθε νιτράδα κ(αὶ) νὰ παίρνου τὸ μερτικό ντως ἀπὸ τὸ ἀλώ-
νι μὲ δικά ντως ἔξο—
δα τόσον κ(αὶ) ἀπὸ τὰ δέδρα. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ
παντικίου θάνει ἀφέντης
15 ὁ π(α)πᾱς κ(αὶ) ἡ πρεσβυτέρα ντου τὸ πρᾶγμα κ(αὶ) ὁ κὺρ Πέτρος μὲ τὴν
συμβία ντου τοὺς κόπους ποὺ
δέλουν κάμει ὡς) φανερωθοῦν, ἐπειδὴ κ(αὶ) ἦτον παντάλικο κ(αὶ) ἀδιόρ-
ωτον περισσοὺς χρόνους
νὰ λάβουν διάφορον. Κ(αὶ) δουλεύοντάς στο καλὰ κ(αὶ) πιστὰ νὰ μὴν μοι-
ράζεται εἰς στὸν αἰῶνα,
ἀλλὰ νὰ τὸ ἔχουν πάντα αἰωνίως κ(αὶ) κληρονομικῶς. Εἰ δὲ κ(αὶ) ἤθελεν
εἶναι καλὰ δουλε—
μένο κ(αὶ) πιστὰ κ(αὶ) ἤθελεν τύχει ἐνάντιον ἀπὸ τοὺς νοικοκυροὺς ποὺ
ἤθελεν τύχουν, νὰ
20 μοιράζον νὰ παίρνουν οἱ κοπιασταὶ τὸ τέταρτον. Εἰ δὲ κ(αὶ) ἤθελεν βρε-
δοῦν οἱ κοπιασταὶ πταῖ—

- στες σὲ κλεψιά νιτράδας μὲ ἀξίων προσώπων νὰ μένουν πριβάδοι ἀπὸ τὸ
 πράγμα κ(αὶ)
 νὰ χάνου τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά ντους. Κ(αὶ) διὰ χάριν τ(ῆ)ς κουντου-
 βερνίας θέλει ὁ κὺρ Πέτρος μὲ
 τὴν συμβία ντου {κ(αὶ) δώνου} τοῦ ἀφέντη π(α)πᾶ κ(αὶ) πρεσβυτέρας
 στου γρόσι ἓνα –ρ. 1–. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γε-
 γραμμένα μέ–
 νου τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παροῦσα. Βά-
 ζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ
 25 μέσο ντως γρόσια τρία. Ὁ ἀνηλογήσας ἢ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιούται
 κ(αὶ) πάλιν ἡ παροῦσα νὰ
 μένη σταθερά, βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν
 κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρ–
 ες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:– Τὸ παντίκι γροικᾶται εἰς τὸ ὄνομα τ(ῆ)
 ς ἄνωθεν Κυριακῆς —
 = Ἡα μανολις αρονις με τι πρεσβιτερα μου βε(βε)ονο τανοδε
 = Ἡά κοζά τής· τζιότις μαρτιρο ως ἀνοθεν —
 30 = μανόλις Βρετός· μαρτιρό ως ἀνοθεν· μίν ιξεύροντες
 γραματα ἐγραψα· ἐγὼ Ἡακοζατίς δια λόγου του
 Ζέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

77 (φ. 47v)

Συμβιβαστικὴ ἐπίλυση διαφορᾶς

1750, Ἰουλίου 8

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ παπα-Λιανοῦ Τζαννετῆ ὁ παπα-Στέφανος Ἀρώνης, ὁ γραφέας, ἔχοντας ἓνα «ψυχικὸν» χωράφι-περιβόλι στὸ Ἀπλίκι ἀπὸ τὴ γυναῖκα τοῦ μακαρίτη Ἰωάννου Μπουμπούδη μὲ «πράξεις» τοῦ Πρωτονοτάριου Δρυμαλίας Ἀναπλιώτη, τώρα, ἐπειδὴ τὸ ζητᾶ ἡ κόρη της Εἰρήνη, παραιτεῖται ἀπὸ τὴν κατοχὴ του, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ δώσουν 6 γρόσια γιὰ χρέος τοῦ Ἰωάννου ποὺ ἔχει πληρώσει, τοὺς κόπους του γιὰ τὸ σαρανταλείτουργο καὶ τὸ σαββατόχρονο καὶ τὶς ἀγορές του (ἄχερα, πόρτα, δοκάρια).

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1750 – Ἰουλίου – 8–
 = Ἔστοντας κ(αὶ) νὰ ἔχω ἐγὼ ὁ γραφέας ὁ κάτωθεν ὑπογεγραμμένος ἓνα
 ψυχικὸν χωράφι–
 περβόλι κείμενο στὸ Ἀπλίκι, τὸ παντίκι ποὺ εἶχεν ὁ Γεώργης Μπουμπού-
 δης ἀ τὸν π(α)πα-Γεώρ–